

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ELNÖKHELYETTESÉNEK VÉGZÉSE

2013. december 19.*

„Fellebbezés — Ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzés — A játékokban található ólom, bárium, arzén, antimon, higany, nitrózaminok és nitrozálható anyagok tekintetében meghatározott határértékek — A Németországi Szövetségi Köztársaság által közölt, az ezen anyagok tekintetében meghatározott nemzeti határértékeket fenntartó rendelkezések — Az e rendelkezések teljes körű jóváhagyását elutasító bizottsági határozat”

A C-426/13. P. (R.) sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselek: M. Patakia és G. Wilms, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek,

az Európai Unió Bírósága alapokmánya 57. cikkének második bekezdése alapján 2013. július 26-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselek: A. Wiedmann, meghatalmazotti minőségben)

felperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG ELNÖKHELYETTESE,

P. Cruz Villalón első főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszékének elnöke által a T-198/12. R. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2013. május 15-én hozott végzés (a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elnöke kötelezte az Európai Bizottságot, hogy hagyja jóvá a Németországi Szövetségi Köztársaság által közölt, a játékokban található antimon, arzén, bárium, ólom és higany tekintetében meghatározott határértékre vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek (a továbbiakban: nemzeti rendelkezések) a Törvényszéknek az elé terjesztett, a fenti nemzeti rendelkezések fenntartására vonatkozó kérelemről határozó 2012. március 1-jei C (2012) 1348 végleges bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítésére irányuló keresetről való érdemi határozathozataláig történő fenntartását.

* Az eljárás nyelve: német.

- 2 A megtámadott végzés 2. pontja a következőképpen írja le a vitatott határozatot:

„A [vitatott] határozatban az Európai Bizottság a nitrózaminok és nitrozálható anyagok tekintetében helyt ad a német kormány által az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése alapján hozzá benyújtott, a fent említett nehézfémek határértékeire vonatkozó nemzeti rendelkezések fenntartására irányuló kérelemnek. Az ólom, a bárium, az arzén, az antimon és a higany – a játékok biztonságára vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. május 3-i 88/378/EGK tanácsi irányelv (HL L 187., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 9. kötet, 240. o. a továbbiakban: játékokról szóló régi irányelv) által meghatározott értékeknek megfelelő – határértékei tekintetében a Bizottság lényegében elutasította a német kormány kérelmét, és úgy határozott, hogy a jövőben [a játékok biztonságáról szóló, 2009. június 18-i 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 170., 1. o.)] (a továbbiakban: játékokról szóló új irányelv) által meghatározott határértékeket kell alkalmazni.”

Jogi háttér

- 3 Az ügy jogi keretét a megtámadott végzés 3–12. pontja így mutatja be:

„Az elsődleges jog

3. Az EUMSZ 114. cikk [(1), (3), (4), (5), (6) és (7)] bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

»(1) Ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a 26. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítására a következő rendelkezéseket kell alkalmazni. Az Európai Parlament és a Tanács [...] elfogadja azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

[...]

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben előírányzott, az egészségügyre, a biztonságra, a környezetvédelemre és a fogyasztóvédelemre vonatkozó javaslataiban a védelem magas szintjét veszi alapul, különös figyelemmel a tudományos tényeken alapuló új fejleményekre. Az Európai Parlament és a Tanács saját hatáskörén belül szintén törekszik e célkitűzés megvalósítására.

(4) Ha valamely harmonizációs intézkedésnek az [...] elfogadását követően egy tagállam a 36. cikkben említett lényeges követelmények alapján [...] szükségesnek tartja nemzeti rendelkezések fenntartását, ezekről a rendelkezésekről és a fenntartásuk indokairól értesíti a Bizottságot.

[...]

(6) A Bizottság [a (4) bekezdésben említett értesítésektől számított] hat hónapon belül a vonatkozó nemzeti rendelkezéseket jóváhagyja vagy elutasítja, miután ellenőrizte, hogy az érintett rendelkezések nem képezik-e a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközét vagy a kereskedelem rejtett korlátozását, valamint hogy nem jelentenek-e akadályt a belső piac működésében.

Amennyiben a Bizottság e határidőn belül nem hoz határozatot, a [(4) bekezdésben] említett nemzeti rendelkezéseket jóváhagyottnak kell tekinteni.

Ha az ügy összetettsége indokolja, és az emberi egészséget fenyegető veszély nem áll fenn, a Bizottság értesítheti az érintett tagállamot arról, hogy az ebben a bekezdésben említett határidő legfeljebb további hat hónappal meghosszabbítható.

(7) Ha a (6) bekezdés alapján egy tagállamnak engedélyezték valamely harmonizációs intézkedéstől eltérő nemzeti rendelkezések fenntartását vagy bevezetését, a Bizottság haladéktalanul megvizsgálja, hogy javasolja-e az adott intézkedés kiigazítását.«

A másodlagos jog

A játékokról szóló régi irányelv

4. A [játékokról szóló régi irányelv 2. cikke értelmében] a játékokat csak abban az esetben lehet forgalomba hozni, ha azok rendeltetésszerű vagy előrelátható módon történő használat esetén – szem előtt tartva a gyermekek szokásos viselkedését – nem veszélyeztetik használójuk vagy harmadik személyek biztonságát vagy egészségét. Abban az állapotában, amelyben forgalomba hozzák, figyelembe véve előre látható és szokásos használati idejét, a játéknak meg kell felelnie az ezen irányelvben megállapított biztonsági és egészségügyi feltételeknek.
5. A játékokról szóló régi irányelv (»A játékok alapvető biztonsági követelményei« című) II. melléklete (»Sajátos kockázatok« című) II. részének (»Kémiai tulajdonságok« című) 3. pontja az anyagok, különösen az antimon, az arzén, a bárium, az ólom és a higany biológiai hozzáférhetőségének mértéke szempontjából elfogadható napi határértékeket ír elő. A biológiai hozzáférhetőség határértéke egy vegyi anyagnak azt a legnagyobb elfogadható napi mennyiségét fejezi ki, amelyet az emberi test a játék használatából kifolyólag felszívhat és biológiailag fel tud dolgozni. A biológiai hozzáférhetőség határértékei nem tesznek különbséget a játékanyagok állaga szerint. Az említett irányelv II. melléklete II. része 3. pontja 2. alpontjának első mondata többek között az alábbi határértékeket határozza meg, amelyek az anyagok biológiai hozzáférhetőségének maximális napi mennyiségét fejezi ki µg-ban: antimon: 0,2; arzén: 0,1; bárium: 25,0; ólom: 0,7 és higany: 0,5. A nitrózaminok és a nitrozálható anyagok tekintetében a játékokról szóló régi irányelv egyáltalán nem ír elő határértéket.
6. Az Európai Szabványügyi Bizottság ennek alapján dolgozta ki a Bizottság megbízásából az EN 71–3 »Gyermekjátékok biztonsága« harmonizált európai szabványt (a továbbiakban: EN 71–3), amely a biológiai hozzáférhetőség határértékeiből a [játékok anyagai] tekintetében »kioldódási határértékeket« vezet le, és leírja azok meghatározásának eljárását. A kioldódási határérték a vegyi anyag azon legnagyobb elfogadható mennyiségét adja meg, amely kioldódhat, azaz a termékből kiválhat, és például behatolhat a bőrbe vagy a gyomornedvekbe kerülhet. Amennyiben betartják az EN 71–3 előírásait, azt egyidejűleg a játékokról szóló régi irányelv [által előírt], biológiai hozzáférhetőségre vonatkozó kioldódási határértékek betartásának is kell tekinteni. Az EN 71–3 többek között az alábbi kioldódási határértékeket írja elő: antimon: 60 mg/kg; arzén: 25 mg/kg; bárium: 1 000 mg/kg; ólom: 90 mg/kg és higany: 60 mg/kg.

A játékokról szóló új irányelv

7. 2003-ban a Bizottság a játékokról szóló régi irányelv felülvizsgálatáról határozott. A Bizottság, miután több projekt keretében számos konzultációt folytatott szakértőkkel, 2008 elején benyújtotta a játékok biztonságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatot, amelyet a Tanács 2009. május 11-én jóváhagyott, bár a német kormány ellenezte azt, és 2009. június 18-án a játékokról szóló új irányelvként elfogadott. Ezen irányelv (»Különleges biztonsági követelmények« című) II. melléklete (»Kémiai tulajdonságok« című) III. részének 13. pontja konkrétan meghatározza a kioldódási határértékeket. Ez az irányelv már különbséget tesz a játékanyagok három típusa között, aszerint hogy az anyag »száraz, törekeny, porszerű vagy hajlékony«, »folyékony vagy ragadós«, avagy »lekapart«.

8. A játékokról szóló új irányelv II. melléklete III. részének 13. pontja így az alábbi kioldódási határértékeket írja elő:

Elem	Mg/kg száraz, törékeny, porszerű vagy hajlékony játéanyagokban	Mg/kg folyékony vagy ragadós játéanyagokban	mg/kg lekapart játéanyagokban
Antimon	45	11,3	560
Arzén	3,8	0,9	47
Bárium	4500	1125	56 000
Ólom	13,5	3,4	160
Higany	7,5	1,9	94

9. A játékokról szóló új irányelv 54. cikke azt a kötelezettséget rója a tagállamokra, hogy hatályba kell léptetniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ennek az irányelvnek 2011. január 20-ig megfeleljenek, és e rendelkezések alkalmazását 2011. július 20-tól kell kötelezővé tenniük. Ugyanakkor az 55. cikk kivételt tartalmaz, amelynek értelmében a játékokról szóló régi irányelv II. melléklete II. részének 3. pontja csak 2013. július 20-tól veszti hatályát. A játékokról szóló régi irányelv szerinti biológiai hozzáférhetőségi határértékek, továbbá az azokból a játégyártásban felhasznált anyagokra, különösen az antimonra, az arzénre, a báriumra, az ólomra és a higanyra vonatkozóan levezetett kioldódási határértékek tehát 2013. július 20-ig hatályosak maradnak.
10. A német kormány álláspontja szerint a játékokról szóló új irányelv 55. cikke *lex specialisként* eltérést enged az 54. cikktől úgy, hogy – véleménye szerint – a jelen ügyben érintett rendelkezést, azaz az említett irányelv II. melléklete III. részének 13. pontját csak 2013. július 20-ig kell átültetni. A Bizottság ezzel szemben úgy véli, hogy a játékokról szóló új irányelv 54. cikke szerinti átültetési határidőt kell alkalmazni azon nehézfémekre is, amelyek a jelen jogvita tárgyát képezik. Az 55. cikk kizárólag gazdasági érdekből írja elő a 2013. július 20-án lejáró határidőt, amelyen belül gyárthatók és forgalomba hozhatók azok a játékok, amelyeknek a kémiai tulajdonságai megfelelnek a játékokról szóló régi irányelv követelményeinek. E rendelkezés célja nem az, hogy a tagállamoknak hosszabb átültetési határidőt biztosítson.
- A német nemzeti jog
11. A játékokról szóló régi irányelvet a német nemzeti jogba 1989-ben rendelettel ültették át. Az átültető rendelet a játékokról szóló régi irányelvnek a biológiai hozzáférhetőség határértékeit többek között öt nehézfém – az antimon, arzén, bárium, ólom és higany – tekintetében meghatározó II. melléklete által előírt biztonsági követelményekre hivatkozik.
12. A német nemzeti jogot a játékokról szóló új irányelv 2011-es kihirdetéséből eredő új helyzethez igazították. Ugyanakkor a fent említett öt nehézfém határértékei tekintetében semmilyen módosításra nem került sor, mivel a játékokról szóló régi irányelv II. melléklete II. részének 3. pontja továbbra is hatályban maradt. A Bizottság ezen okból 2012. november 22-i felszólító levelével az EUMSZ 258. cikk alapján a játékokról szóló új irányelv átültetésének részleges elmaradása miatt kötelezettségszegési eljárást indított a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen. A német kormány 2013. március 21-i levelében válaszolt a felszólításra, amelyben vitatta, hogy bármilyen kötelezettségszegést is elkövetett volna, tekintve hogy a játékokról szóló új irányelv II. mellékletének III. része csak 2013. július 20-ától hatályos.”

A jogvita előzményei és az ideiglenes intézkedésről határozó bíró előtti eljárás

4 A jogvita előzményeit a megtámadott végzés 13–15. pontja az alábbiak szerint foglalta össze:

„13. A német kormány 2011. január 18-i levelében kérte a Bizottságtól, hogy – az EUMSZ 36. cikkel együttesen alkalmazott EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése alapján – hagyja jóvá az antimon, arzén, bárium, ólom és higany (a játékokról szóló régi irányelv II. melléklete II. része 3. pontjának megfelelő) határértékeire, valamint a nitrózaminok és nitrozálható anyagok határértékeire vonatkozó nemzeti rendelkezéseinek fenntartását 2013. július 20-át követően is, tekintve hogy e rendelkezések a gyermekek egészségének magasabb szintű védelmét biztosítják, mint a játékokról szóló új irányelv. A német kormány különösen az ez utóbbi által a lekaparható játékok esetében előírt kioldódási határértékekre hivatkozott. A német kormány véleménye szerint az antimon, arzén, bárium, ólom és higany tekintetében az EN 71–3 határértékeivel való összehasonlítás azt mutatja, hogy – amint az az alábbi táblázatból is kitűnik – a jövőben alkalmazandó kioldódási határértékek magasabbak:

Elem	A játékokról szóló régi irányelv biológiai hozzáférhetőségi határértékeit átszámító EN 71–3, mg/kg (a nemzeti jogban átvett szabvány)	A játékokról szóló új irányelv, mg/kg
Ólom	90	160
Arzén	25	47
Higany	60	94
Bárium	1000	56 000
Antimon	60	560

14. A német kormány úgy érvel, hogy jöllehet, az összehasonlítás csak a »lekapart játéanyag« kategóriára vonatkozó értékekre korlátozódik, ez az összehasonlítás önmagában, a másik két kategória figyelembevétele nélkül is elegendő annak bizonyításához, hogy a játékokról szóló új irányelv rendelkezéseinek alkalmazása a nehézfémek elfogadható kioldódása mértékének egyértelmű növekedéséhez vezet. Az említett irányelv nem határozta meg világosan, hogy a három kategória kioldódási határértékei hogyan aránylanak egymáshoz. Abból az elvből kell tehát kiindulni, hogy a megjelölt mennyiség mindegyik kategóriából naponta kioldódhat. A kioldódási határértékeket következőképpen halmozottan és összeadódva kell értékelní a nehézfémeknek való kítettségh meghatározásához abban az esetben, ha a gyermek ugyanazon a napon mindhárom kategóriába tartozó játékkal érintkezésbe kerül.

15. A Bizottság a [vitatott határozatban] a nitrózaminok és nitrozálható anyagok tekintetében teljes mértékben helyt adott a német kormány kérelmének. A bárium és az ólom tekintetében azonban csak »az új kioldódási határértékeket előíró új uniós jogszabályok hatálybalépéséig [...], de legfeljebb 2013. július 21-ig« adott helyt annak. Az antimon, az arzén és a higany vonatkozásában a Bizottság viszont elutasította a kérelmet.”

5 A Törvényszék Hivatalához 2012. május 14-én benyújtott keresetlevelével a Németországi Szövetségi Köztársaság a vitatott határozat megsemmisítése iránti eljárást indított annyiban, amennyiben a Bizottság e határozattal egyrészt elutasította az antimon, az arzén és a higany határértékeire vonatkozó nemzeti rendelkezések fenntartását, másrészt a bárium és az ólom tekintetében csupán 2013. július 21-ig adott helyt annak.

- 6 A hivatkozott tagállam a 2013. február 13-án a Törvényszék Hivatalához benyújtott külön beadványában lényegében azt kérte, hogy a Törvényszék elnöke:
- ideiglenesen hagyja jóvá az antimon, arzén, bárium, ólom és higany tekintetében meghatározott határértékekre vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek a Törvényszék érdemi keresetről való határozathozataláig történő fenntartását;
 - másodlagosan kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy ideiglenesen hagyja jóvá az említett nemzeti rendelkezéseket a Törvényszék érdemi keresetről való határozathozataláig.
- 7 A Bizottság az ideiglenes intézkedés iránti kérelemre vonatkozó, a Törvényszék Hivatalához 2013. február 28-án benyújtott észrevételeiben azt kérte, hogy a Törvényszék elnöke:
- nyilvánítsa a kérelmet elfogadhatatlannak, illetve másodlagosan megalapozatlanként utasítsa el azt;
 - amikor a Törvényszék az érdemi eljárásban a költségekről határoz, kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot az ideiglenes intézkedés iránti eljárásból eredő többletköltségek viselésére.
- 8 A hivatkozott tagállam a Bizottság észrevételeire 2013. március 14-i beadványában válaszolt. A Bizottság e beadvánnyal kapcsolatos álláspontját a 2013. március 27-i válaszbeadványában ismertette.

A megtámadott végzés

- 9 A Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 20–23. pontjában emlékeztetett arra, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró elrendelheti valamely megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, és más ideiglenes intézkedéseket rendelhet el, ha azok szükségességét a ténybeli és jogi alapok első ránézésre valószínűsítik (*fumus boni iuris*), és azok olyan értelemben sürgősek, hogy a kérelmező érdekeiben bekövetkező súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozásához az szükséges, hogy azokat már az ügy érdemében való határozathozatal előtt elrendeljék, és már ekkor kifejtsék hatásukat. A Törvényszék elnöke rámutatott arra, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak adott esetben szintén mérlegelnie kell a fennálló érdekeket, és hogy ezen együttes vizsgálat során széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és az ügy jellegzetességeire tekintettel szabadon határozza meg e különböző feltételek vizsgálatának módját és rendjét, minthogy semmilyen jogszabály nem ír elő számára előre meghatározott vizsgálati módot az ideiglenes intézkedés szükségességének értékeléséhez. Mivel úgy ítélte meg, hogy a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelem elbírálásához szükséges valamennyi adat a rendelkezésére állt anélkül, hogy célszerűnek bizonyult volna a felek szóbeli előterjesztéseinek előzetes meghallgatása, a Törvényszék elnöke először is az ideiglenes intézkedésre irányuló kérelem elfogadhatóságát vizsgálta meg.
- 10 A Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 24–39. pontjában a Bizottság azon érvét vizsgálta meg, miszerint az ideiglenes intézkedés iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel a Németországi Szövetségi Köztársaságnak nem fűződik érdeke az eljáráshoz, ugyanis valójában az elutasító határozat végrehajtásának felfüggesztését kívánja elérni, ugyanakkor e kérelem alapvetően értelmezhetetlen az ideiglenes intézkedésre vonatkozó eljárásban.
- 11 Ugyan a Törvényszék elnöke elismerte, hogy az az ideiglenes intézkedés iránti kérelem, amelynek egyedüli célja, hogy egy kedvezőtlen határozat végrehajtásának felfüggesztését érje el, főszabály szerint elfogadhatatlan, amennyiben a végrehajtás kért felfüggesztése önmagában nem változtatja meg a kérelmező jogi helyzetét, ám a megtámadott végzés 28. pontjában megállapította, hogy ebben a konkrét ügyben az említett tagállam éppen hogy nem valamely aktus végrehajtásának az EUMSZ 278. cikk szerinti felfüggesztése iránt nyújtott be kérelmet, ehelyett inkább az EUMSZ 279. cikk szerinti ideiglenes intézkedést kért. A Bíróság elnökhelyettese C-551/12. P. (R.) sz., EDF kontra Bizottság ügyben 2013. március 7-én hozott végzésének különösen a 41. pontjára

támaszkodva megállapította, hogy sem az EUMSZ 279. cikk, sem a Törvényszék eljárási szabályzatának 104. cikke, de még az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke alapján sem minősíthető az ilyen kérelem kizárólag azon okból elfogadhatatlannak, hogy a kereset, amelyhez kapcsolódik, egy elutasító határozat megsemmisítésére irányul.

- 12 A Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 30–38. pontjában úgy ítélte meg, hogy a jelen ügy körülményei különösen alátámasztják a Németországi Szövetségi Köztársaság által kért ideiglenes intézkedés elfogadhatóságát. Megállapította, hogy az érintett tagállam a nemzeti rendelkezések által előírt határértékek 2013. július 20. utáni fenntartását ebből következően csak az EUMSZ 279. cikkel összhangban elrendelt ideiglenes intézkedéssel kérhette. Annyiban, amennyiben a Bizottság azt állította, hogy a kért ideiglenes intézkedés veszélyezteti az intézményi egyensúlyt, és meghaladja az ügy érdemében eljáró bíróság hatáskörét, a Törvényszék elnöke rámutatott arra, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ezen intézkedések tekintetében olyan hatáskörrel rendelkezik, amelynek az érintett uniós intézményekre gyakorolt hatása erősebb a megsemmisítést kimondó ítélet hatásánál, azzal a feltétellel, hogy az ideiglenes intézkedés csak az érdemi eljárás ideje alatt alkalmazandó, nem dönt az érdemi határozattal kapcsolatban, és nem gátolja annak hatékony érvényesülését. Mivel úgy ítélte meg, hogy az utóbbi feltételek a jelen ügyben teljesültek, megállapította, hogy mindenesetre a kért ideiglenes intézkedés azon intézkedések keretében marad, amelyeket nagy valószínűség szerint a Bizottságnak kell majd meghoznia egy, esetlegesen a határozat megsemmisítését elrendelő ítélet végrehajtása érdekében.
- 13 A Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 39. pontjában megállapította, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elfogadhatónak kell ugyan nyilvánítani, azonban kizárólag csak a másodlagosan előterjesztett kereseti kérelem tekintetében, ugyanis az EUMSZ 114. cikk (4) és (6) bekezdésének együttes alkalmazásából az következik, hogy egyedül a Bizottság rendelkezik hatáskörrel a hozzá benyújtott, egyes rendelkezések fenntartására vonatkozó tagállami kérelmek engedélyezésére, míg az ideiglenes intézkedésről határozó bíró főszabály szerint csak az érintett intézményt kötelezheti a meghatározott intézkedések meghozatalára vagy az attól való tartózkodásra.
- 14 Másodszor, a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 40–67. pontjában megvizsgálta a *fumus boni jurisra* vonatkozó feltételt. Először is megjegyezte, hogy e feltétel akkor teljesül, ha a felperes által az érdemi kereset alátámasztására felhozott jogalapok közül legalább az egyik első ránézésre relevánsnak tűnik, és legalábbis nem teljesen megalapozatlan. E tekintetben úgy ítélte meg, hogy elegendő, ha ez a jogalap összetett és kényes kérdéseket vet fel, amelyek első ránézésre nem vethetők el mint irrelevánsak, azonban alapos vizsgálatot igényelnek, amely vizsgálatot csak a hatáskörrel rendelkező, érdemben eljáró bíróság folytathatja le, vagy ha a felek érveléséből kitűnik, hogy az érdemi eljárásban jelentős jogi vita áll fenn, amelynek megoldása elsőre nem nyilvánvaló.
- 15 Az ólom és a bárium 2013. július 21-ig jóváhagyott határértékei kapcsán a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 41. és 42. pontjában megállapította, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság álláspontja szerint a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 114. cikket, amennyiben a Bizottság e határértékek tekintetében legkésőbb 2013. július 21-ig hagyta jóvá a nemzeti rendelkezéseket, miközben e cikk (6) bekezdésének sem a szövege, sem a szerkezete nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy valamely, nemzeti rendelkezések fenntartását jóváhagyó határozatban időbeli korlátozást írjon elő. Továbbá a megtámadott végzés 43. és 44. pontjában lényegében arra mutatott rá, hogy a Bizottság álláspontja szerint a szigorúbb nemzeti rendelkezések engedélyezése eltérést jelent a harmonizációs intézkedésekhez képest, és a jelen ügyben logikusnak tűnt a jóváhagyás időbeli korlátozása, mivel csupán ez a rugalmasabb megoldás tette lehetővé számára, hogy figyelembe vegye az érintett tagállam jogos aggályait, biztosítva eközben, hogy mindig egyforma szabályok legyenek alkalmazandók a belső piacon forgalomba hozott játékokban meglévő, szóban forgó anyagokra oly módon, hogy a legkevésbé zavarja annak működését.

- 16 A Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 45. és 46. pontjában lényegében azt állapította meg, hogy a Bizottság a vitatott határozatban maga is úgy vélte, hogy az ólom és a bárium tekintetében a nemzeti rendelkezésekben meghatározott határértékeket egyrészt az emberi egészség védelmének lényeges követelményei indokolták, mivel azok magasabb szintű védelmet biztosítottak, mint a játékokról szóló új irányelvben meghatározott értékek, másrészt pedig összeegyeztethetők a belső piaccal, ezért azokat „időbeli korlátozással” el kell fogadni. Ebből a Törvényszék elnöke a hivatkozott végzés 47. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság megerősítette az EUMSZ 114. cikk (4) és (6) bekezdésének alkalmazásához szükséges összes feltétel fennállását az ólom és a bárium tekintetében, illetve e végzés 48–50. pontjában hozzátette, hogy nem volt biztos, hogy a játékokról szóló új irányelv által az ezen anyagokra vonatkozóan meghatározott értékekkel kapcsolatosan folyamatban levő felülvizsgálati eljárások 2013. július 21. – vagyis a vitatott határozatban a nemzeti rendelkezések fenntartásának végső időpontja – előtt befejeződnek. A Törvényszék elnöke tehát a megtámadott végzés 51. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság az ólom és a bárium határértékeinek időben korlátozott jóváhagyásával szemben támasztott érvei igen komolyak, és olyan kérdéseket vetnek fel, amelyek első ránézésre alapos vizsgálatot igényelnek, amelynek lefolytatása az érdemi ítélezést végző bíróság hatáskörébe tartozik, így az ideiglenes intézkedés iránti kérelem megfelel a *fumus boni iurissal* kapcsolatos feltételnek.
- 17 A Törvényszék elnöke az antimonra, az arzénra és a higanyra alkalmazandó kioldódási határértékek jóváhagyására vonatkozó kérelem elutasítása kapcsán a megtámadott végzés 53. pontjában kifejtette, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság álláspontja szerint a vitatott határozat annyiban sérti az EUMSZ 114. cikk (4) és (6) bekezdését, amennyiben a Bizottság azt kifogásolta, hogy e tagállam elmulasztotta annak bizonyítását, hogy a játékokról szóló új irányelv által előírt kioldódási határértékek nem biztosítanak megfelelő szintű védelmet, vagy valószínűsíthetően az egészségre káros hatással vannak. Rámutatott arra, hogy ez az érvelés annak állításából áll, hogy valamely tagállamnak kizárólag azt kell bizonyítania, hogy nemzeti szabályai a közegészségügy magasabb szintű védelmét biztosítják, mint az uniós jog harmonizációs intézkedése, és nem haladják meg a cél eléréséhez szükséges mértéket. Ugyanezen végzés 54. és 55. pontjában kifejtette, hogy a hivatkozott tagállam úgy véli, eleget tett minden, bizonyítással kapcsolatos kötelezettségének, ugyanis saját számításai alapján bizonyította, hogy a biológiai hozzáférhetőség tekintetében a nemzeti rendelkezésekben meghatározott határértékek – amelyek megegyeznek a játékokról szóló régi irányelvben előírt határértékekkel – e három anyag tekintetében alacsonyabbak, ezért magasabb szintű védelmet biztosítanak, mint a játékokról szóló új irányelv alkalmazásából következő kioldódási határértékek, függetlenül a játék anyagának állagától.
- 18 A Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 56–59. pontjában emlékeztetett a Bizottság annak bizonyítására irányuló érveire, hogy az ő számításai szerint a nemzeti rendelkezésekből eredő kioldódási értékek a folyékony és száraz anyagok tekintetében egyértelműen magasabbak a játékokról szóló új irányelv szerinti értékeknél, és csak a „lekapart” anyagok tekintetében alacsonyabbak az utóbbiaknál, amelyek azonban általában nehezebben hozzáférhetők, éppen azért, mert először le kell kaparni azokat. Rámutatott, hogy a Bizottság lényegében azt rója fel a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, hogy nem számította ki ajátékanyagok mindhárom állagtípusára a gyakorlatban elérhető napi biológiai hozzáférhetőséget, amelyeket a játékokról szóló új irányelv a játékokról szóló régi irányelvben rögzített egységes értékek alkalmazásával külön szabályoz, miközben e tagállam a napi biológiai hozzáférhetőséget a játékokról szóló új irányelv által meghatározott kioldódási határértékekre nézve számította ki, majd összehasonlította a különböző biológiai hozzáférhetőségeket, olyan biológiai hozzáférhetőségi értékeket használva, amelyek nem összehasonlíthatók.
- 19 A Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 60. és 61. pontjában megjegyezte, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Bizottság közötti, a játékokban meglévő antimon, arzén és higany „helyes” határértékeivel kapcsolatos vita magas technikai szintű kérdéseket vet fel, különösen a kioldódási és a biológiai hozzáférhetőségi határértékek átváltása tekintetében, mivel e tagállam vitatja a Bizottság által figyelembe vett „gyakorlatban elérhető biológiai hozzáférhetőségi határértékeket”. Ugyanezen végzés 62. pontjában rámutatott, hogy a Bizottság maga is elismeri, hogy a lekapart anyag tekintetében a nemzeti rendelkezésekben meghatározott határértékek alacsonyabbak a játékokról szóló új irányelv által

- előírtaknál, ám a Bizottság e tekintetben nem adott magyarázatot azon állítása relevanciájára, miszerint a lekapart anyag nehezebben hozzáférhető a gyermekek számára, mivel először le kell kaparni azt. A megtámadott végzés 63. pontjában továbbá megállapította, hogy a Bizottság nem vonhatja kétségbe megalapozottan a hivatkozott tagállam által érvelése alátámasztása érdekében alkalmazott módszert, mivel maga is e módszert alkalmazta 30 éven keresztül; így többek között a vitatott határozatban is a báriumra és az ólomra vonatkozó értékek átmeneti jóváhagyásakor is.
- 20 Miután a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 65. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által az antimon, az arzén és a higany tekintetében megállapított határértékek jóváhagyásának megtagadásával kapcsolatban előadott érvek olyan összetett kérdéseket vetnek fel, amelyek első ránézésre nem vethetők el mint irrelevánsak, ugyanezen végzés 66. pontjában úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben nincs ok azt feltételezni, hogy az antimonra, az arzénra és a higanyra vonatkozó nemzeti rendelkezések összeegyeztethetetlenek lennének a belső piaccal. Ezért a megtámadott végzés 67. pontjában úgy ítélte meg, hogy a *fumus boni iuris*ra vonatkozó feltétel az antimon, az arzén és a higany tekintetében alkalmazandó határértékek jóváhagyásának elutasítása tekintetében teljesül.
- 21 Harmadszor, a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 68–79. pontjában a sürgősségre vonatkozó feltételt vizsgálta meg. A 68. pontban emlékeztetett arra, hogy az ideiglenes intézkedés iránti eljárás célja a jövőbeli érdemi határozat teljes hatékonyságának biztosítása, és hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgősségét annak alapján kell megítélni, hogy az ideiglenes intézkedést kérelmező félt esetleg érő súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozása érdekében szükség van-e előzetes jogvédelem biztosítására, miközben e félnek kell bizonyítania a kár bekövetkezése előreláthatóságának elegendő valószínűségi fokát. A 69. és 70. pontban rámutatott arra, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság azt állítja, hogy 2013. július 20-át követően fennáll a gyermekek egészségére vonatkozó kár bekövetkezésének veszélye, amely állítás súlyos, mivel az egészség maga különlegesen jelentős érték, és mivel ha ilyen kár következik be, már helyrehozhatatlanná is válik, ugyanis az egészség károsítását visszamenőlegesen nem lehet elhárítani. A Bizottság e tekintetben lényegében azt állítja, hogy még ha a játékokról szóló régi irányelv határértékei magasabb szintű védelmet is eredményeznek, ez nem jelenti azt, hogy a játékokról szóló új irányelv rendelkezései 2013. július 20-tól súlyos és helyrehozhatatlan kárhoz vezetnének.
- 22 A Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 71–74. pontjában úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben az állítólagosan az emberi egészséget érintő súlyos és helyrehozhatatlan kár valószínűsíthető bekövetkezését az elővigyázatosság elvére figyelemmel kell értékelni, és úgy vélte, hogy a jelen üggyel összefüggésben ezen értékelés tekintetében a *fumus boni iuris* fennállása a releváns. A báriumra és az ólomra alkalmazandó értékekkel kapcsolatosan a hivatkozott végzés 75. pontjában megjegyezte, hogy maga a Bizottság úgy véli, hogy a nemzeti rendelkezéseket az egészség védelmének követelményei indokolják, mivel e tekintetben a játékokról szóló új irányelvnel magasabb szintű védelmet nyújtanak. A hivatkozott végzés 76. és 77. pontjában rámutatott, hogy a gyermekek nehézfémeknek való kitettsége tekintetében e magasabb szintű védelemben való részesülés megtagadásából súlyos és helyrehozhatatlan kár származhat, és kifejezetten elutasította azon érvet, miszerint a játékokról szóló új irányelv megfelelő szintű védelmet nyújt, mivel a Bizottság erre az érve helytelenül hivatkozott az egészségpolitika „nemzeti hatáskörbe való visszahelyezése” tekintetében, amely elvet az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése ismerte el.
- 23 A Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 78. pontjában az antimonra, az arzénra és a higanyra alkalmazandó határértékek kapcsán úgy ítélte meg, hogy semmi sem zárja ki, hogy az érdemi ítélezést végző bíróság, alapos vizsgálatot követően, ne úgy válaszolja meg a Németországi Szövetségi Köztársaság által e témakörben felvetett összetett kérdéseket, hogy az antimon, az arzén és a higany tekintetében alkalmazandó nemzeti rendelkezések ezen anyagok tekintetében magasabb szintű védelmet biztosítanak a játékokról szóló új irányelv által biztosítottátnál, és így a gyermekek az egészségüket súlyosan és helyrehozhatatlanul érintő kockázatoknak lennének kitéve, amennyiben az

ilyen szintű védelmet megtagadnák tőlük. E végzés 79. pontjában tehát a Törvényszék elnöke arra a következtetésre jutott, hogy e tagállam bizonyította, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel a jelen ügyben teljesült.

- 24 Végül a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 80–83. pontjában az érdekek mérlegelése kapcsán megállapította, hogy a Bizottságnak az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek a belső piac egységességének védelme érdekében való elutasításához fűződő érdeke háttérbe szorul a Németországi Szövetségi Köztársaság azon érdekével szemben, hogy a nemzeti rendelkezések fennmaradását a gyermekek egészsége lehető legmagasabb szintű védelmének biztosítása érdekében a Bizottság jóváhagyja, annál is inkább, mivel a kért ideiglenes intézkedés csupán egy olyan jogi helyzetet tart fenn, amely már 1988 óta folyamatosan fennáll, és ennek fenntartása csak egy korlátozott időszakra vonatkozik.
- 25 A Törvényszék elnöke ezen indokok összessége alapján a hivatkozott tagállam által másodlagosan kért ideiglenes intézkedés meghozataláról határozott. Ezzel kapcsolatosan a megtámadott végzés rendelkező részének 1. pontja a következőképpen szól:

„A Törvényszék elnöke kötelezi az Európai Bizottságot, hogy hagyja jóvá a Németországi Szövetségi Köztársaság által közölt, a játékokban található antimon, arzén, bárium, ólom és higany tekintetében meghatározott határértékre vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek a Törvényszék érdemi határozathozataláig történő fenntartását.”

A felek kérelmei

- 26 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen, helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést, és
 - utasítsa el a Németországi Szövetségi Köztársaság arra vonatkozó kérelmét, hogy kötelezze a Bizottságot, hogy ideiglenesen hagyja jóvá az antimon, arzén, bárium, ólom és higany tekintetében meghatározott határértékre vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek a Törvényszék érdemi határozathozataláig történő fenntartását; illetve
- másodlagosan,
- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést annyiban, amennyiben az a Bizottságot arra kötelezi, hogy:
 - ideiglenesen hagyja jóvá a Németországi Szövetségi Köztársaság által az antimon és a higany tekintetében közölt határértékeket a Törvényszék érdemi határozathozataláig;
 - ideiglenesen hagyja jóvá az e tagállam által az arzénre és az ólomra nézve a száraz és folyékony játékok tekintetében közölt határértékeket a Törvényszék érdemi határozathozataláig;
 - utasítsa el a Németországi Szövetségi Köztársaság arra irányuló kérelmét, hogy kötelezze a Bizottságot, hogy ideiglenesen hagyja jóvá az antimon és a higany tekintetében közölt határértékeket tartalmazó nemzeti rendelkezések fenntartását a Törvényszék érdemi határozathozataláig;
 - utasítsa el e tagállam arra irányuló kérelmét, hogy kötelezze a Bizottságot, hogy ideiglenesen hagyja jóvá az arzén és az ólom tekintetében közölt határértékeket tartalmazó nemzeti rendelkezések fenntartását a Törvényszék érdemi határozathozataláig annyiban, amennyiben az száraz és folyékony anyagokban található arzén és ólom határértékeire támaszkodik, továbbá

- kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot mindkét eljárás költségeinek viselésére.
- 27 A Németországi Szövetségi Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést mind az elsődlegesen, mind a másodlagosan előterjesztett kérelmek tekintetében, valamint
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 28 Fellebbezésének alátámasztásaként a Bizottság öt jogalapra hivatkozik:
- az EUMSZ 114. cikk (4) és (6) bekezdésében előírt eljárás során a bizonyítási teherrel kapcsolatos téves jogalkalmazásra;
 - a „lekarparható játékok” hozzáférhetőségével kapcsolatos tények elferdítésére;
 - a megtámadott végzés nem megfelelő indoklására;
 - a megtámadott végzés indoklásának inkoherenciájára, valamint
 - az érdekek mérlegelésével kapcsolatos téves jogalkalmazásra.
- 29 Először és együttesen az első és a negyedik jogalapot kell megvizsgálni.

A bizonyítási teherrel kapcsolatos téves jogalkalmazásra vonatkozó első, valamint a megtámadott végzés indoklásának inkoherenciájára vonatkozó negyedik jogalapról

A felek érvei

- 30 A Bizottság első jogalapjával arra hivatkozik, hogy a Törvényszék elnöke megsértette az arra a tagállamra háruló bizonyítási terhet, amely utóbbi az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése értelmében a valamely harmonizációs irányelvtől eltérést előíró rendelkezés fenntartásának jóváhagyását kéri, mivel e tagállamnak kell bizonyítania, hogy e rendelkezés az ilyen irányelv rendelkezései által biztosítottnál magasabb szintű egészségvédelmet biztosít. A jelen ügyben a bizonyítási teher ilyen elosztása annál is inkább kívánatos, mivel a játékokról szóló régi irányelv értékeinek a helyébe a játékokról szóló új irányelv értékei léptek, mivel az uniós jogalkotó az ügy összes elemének ismeretében és az EUMSZ 114. cikk (3) bekezdésnek értelmében reá háruló kötelezettségnek megfelelően úgy döntött, hogy a védelem magas szintjét veszi alapul, különös figyelemmel a tudományos tényeken alapuló új fejleményekre, és a Németországi Szövetségi Köztársaság által fenntartani kívánt régi értékeket új értékekkel helyettesíti.
- 31 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék elnöke a megtámadott végzésben nem vette figyelembe az EUMSZ 114. cikk (3) bekezdésében előírt eljárás ezen sajátosságait, többek között arra hivatkozva a *fumus boni juris* elemzése során, és különösen ugyanezen végzés 61. és 64. pontjában, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Törvényszék előtt felhozott megsemmisítési jogalapot „első ránézésre” nem tűnnek irrelevánsnak. Továbbá az antimonra, az arzénra és a higanyra vonatkozó sürgősségi feltétellel kapcsolatosan az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ugyanezen végzés 78. és 79. pontjában megállapította, hogy az a tény, hogy „semmi sem zárja ki” annak megállapítását, hogy a nemzeti rendelkezések az egészség magasabb szintű védelmét biztosítják, elegendő ahhoz, hogy a kért intézkedést meghozza. A bizonyítási teher ilyen téves megfordítása egyértelműen kiderül különösen a

- hivatkozott végzés 76. pontjából, amelyben a Törvényszék elnöke megemlíti az egészségpolitikának az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdés értelmében vett „nemzeti hatáskörbe való visszahelyezését”. Ez a téves jogalkalmazás következményekkel jár a *fumus boni juris*, a sürgősség, valamint az érdekek mérlegelésének értékelésére, továbbá ennek alapján az ideiglenes intézkedésről határozó bíró figyelmen kívül hagyta a felülvizsgálati jogkörének határait.
- 32 A Bizottság a *fumus boni jurisszal* kapcsolatosan azt állítja, hogy a Törvényszék elnöke a megtámadott végzésben figyelmen kívül hagyja a szabály és az EUMSZ 114. cikk (3) bekezdésében előírt eljáráshoz szorosan hozzátartozó eltérés közötti sajátos kapcsolatot azáltal, hogy a bizonyítási teherre ugyanazokat a szabályokat alkalmazza, mint amelyeket más összefüggésben – így például versenyügyekben – alkalmaz. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ezen megoldása arra kötelezi a Bizottságot, hogy új értéket fogadjon el, miközben szándékosan a legfrissebb tudományos eredményektől eltérő intézkedésekre támaszkodik, és veszélyeztesse az uniós bíróság és az uniós jogalkotó közötti intézményi egyensúlyt.
- 33 A sürgősséget illetően a Bizottság arra hivatkozik – függetlenül attól a kérdéstől, hogy a nemzeti rendelkezések a játékokról szóló új irányelv rendelkezéseinél magasabb szintű védelmet biztosítanak-e, amit az utóbbi vitat –, hogy az eldöntendő kérdés nemcsak az, hogy e rendelkezések mennyivel nyújtanak az ilyen rendelkezések által biztosítottnál alacsonyabb szintű védelmet, hanem az is, hogy e rendelkezések mennyiben járnának a gyermekek egészsége súlyos és helyrehozhatatlan károsodásának veszélyével. Megjegyzi, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az ideiglenes intézkedés meghozatalát kérő fél feladata annak bizonyítása, hogy nem várhatja ki az ügy érdemével kapcsolatos eljárás kimenetelét súlyos és helyrehozhatatlan kár elszenvedése nélkül. Egyébiránt a Németországi Szövetségi Köztársaság a Bizottságnak címzett 2011. március 2-i levelében – amely a 2011. január 18-án kelt eltérés iránti kérelmének indokait fejtette ki, (a továbbiakban: 2011. március 2-i levél) – kifejezetten elismerte, hogy a játékokról szóló új irányelv által az antimonra és a higanyra vonatkozóan meghatározott értékek nem haladják meg az elfogadható napi összesített felszívódási mennyiséget, amit egyébiránt a Német Szövetségi Kockázat-felmérési Intézet 2011. január 12-i szakvéleménye is megerősített.
- 34 Végül a Bizottság rámutat arra, hogy az összetett tudományos értékelésekkel kapcsolatosan széleskörű mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és azt állítja, hogy a jelen ügyben a bírósági felülvizsgálat jóval túllép annak keretén. Álláspontja szerint a Törvényszék elnöke ideiglenes intézkedésekről határozó bíróként túllépte jogkörének határait azáltal, hogy közvetetten úgy ítélte meg, hogy a játékokról szóló új irányelv részben jogellenes.
- 35 A Bizottság fellebbezésének negyedik jogalapjában azt a tényt kifogásolja az ideiglenes intézkedésről határozó bíróval szemben, hogy a megtámadott végzés egyáltalán nem tesz különbséget a különböző játékanyagok között. Azt állítja, hogy még ha feltételezzük is, hogy a Törvényszék elnökének érvelése helyes, a hivatkozott végzésnek a nemzeti rendelkezések fenntartása iránti kérelemnek csak a lekapt anyagok vonatkozásában szabadott volna helyt adnia, mivel – amint azt bizonyította – a játékokról szóló új irányelv a folyékony és száraz anyagok tekintetében sokkal szigorúbb.
- 36 Azzal, hogy a megtámadott végzés nem vette figyelembe ennek a legfrissebb tudományos eredmények alapján történt, az EUMSZ 114. cikk (3) bekezdése követelményeinek megfelelő bizonyítását, a Bizottságot a játékok anyagában található antimon, arzén, ólom és higany vonatkozásában arra kötelezi, hogy olyan határértékeket hagyjon jóvá, amelyek sokkal kevésbé védik a gyermekek egészségét, mint a játékokról szóló új irányelv által előírt határértékek.
- 37 A lekapt anyagok kapcsán a nemzeti rendelkezések által meghatározott biológiai hozzáférhetőségi határértékekből eredő kioldódási határértékek alacsonyabbak a játékokról szóló új irányelvben rögzítetteknél, ám a legfrissebb tudományos eredményekre figyelemmel e nemzeti értékek fenntartása szükségtelen, mivel – amint azt a Németországi Szövetségi Köztársaság a 2011. március 2-i levélben maga is elismerte – a gyermekek egészségét az antimon és a higany tekintetében meghatározott új

értékek ugyanolyan hatékonyan védik. Másodlagosan a Bizottság felhívja a Bíróságot, hogy amennyiben ezen érvelést nem fogadná el, a megtámadott végzést csupán a folyékony és száraz játékok tekintetében helyezze hatályon kívül.

- 38 A Németországi Szövetségi Köztársaság az első jogalapra válaszul előjáróban arra hivatkozik, hogy e jogalap elfogadhatatlan, mivel a Bizottság valójában a Törvényszék elnöke ténybeli értékelését vonja kétségbe. Mindenesetre a Törvényszék elnöke egyáltalán nem fordította meg a bizonyítási terhet, hanem csupán annak megállapítására szorítkozott, hogy az érintett tagállam által az ideiglenes intézkedés iránti kérelmének alátámasztására felhozott érvek hihetőek és koherensek. A megtámadott végzés tehát egyáltalán nem befolyásolja az ügy érdemében hozandó határozat tartalmát. Amennyiben a Bizottság az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak a hivatkozott végzés rendelkező részének 1. pontjában elrendelt ideiglenes intézkedés elfogadására vonatkozó jogkörét vonja kétségbe, az említett tagállam arra hivatkozik, hogy a Bizottság csupán az első fokon már előterjesztett érveket ismétli meg, és hogy ugyanezen okból érvelésének e részét el kell utasítani mint elfogadhatatlant.
- 39 A Németországi Szövetségi Köztársaság a negyedik fellebbezési jogalappal kapcsolatosan újfent a Bizottság által az e jogalap alátámasztására hivatkozott érvek elfogadhatatlanságára hivatkozik azon indokból, hogy a Bizottság valójában a Törvényszék elnöke ténybeli értékelését vonja kétségbe. Ezenfelül lényegében azt állítja, hogy a Bizottság számításai során tévesen alkalmazta az általa használt módszert, különösen azáltal, hogy e célból az EN 71-3 szabványban rögzített kioldódási határértékeket használta. Ezen téves alkalmazás ahhoz vezetett, hogy pontatlanul hasonlította össze a nemzeti rendelkezések által, illetve a játékokról szóló új irányelv rendelkezései által biztosított egészségvédelem szintjét.

A Bíróság álláspontja

- 40 A Törvényszék eljárási szabályzata 104. cikkének 2. §-a akként rendelkezik, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben meg kell jelölni „a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét”. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró tehát csak akkor rendelheti el a végrehajtás felfüggesztését és más ideiglenes intézkedéseket, ha azok szükségességét a ténybeli és jogi alapok első ránézésre valószínűsítik (*fumus boni iuris*), és azok olyan értelemben sürgősek, hogy azokat a kérelmező érdekeiben bekövetkező súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozásához kell elrendelni annak érdekében, hogy hatásukat már az az ügy érdemében való határozathozatal előtt kifejtsék. Ezek a feltételek konjunktívák, tehát amennyiben egy is hiányzik közülük, az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani (a Bíróság elnökének a C-268/96. P. (R.) sz., SCK és FNK kontra Bizottság ügyben 1996. október 14-én hozott végzésének [EBHT 1996., I-4971. o.] 30. pontja). Az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak adott esetben mérlegelnie kell továbbá az érintett érdekeket (a Bíróság elnöke C-445/00. R. sz., Ausztria kontra Tanács ügyben 2001. február 23-án hozott végzésének [EBHT 2001., I-1461. o.] 73. pontja).

– A *fumus boni iuris*ről

- 41 Először emlékeztetni kell arra, hogy a *fumus boni iuris* feltétele akkor teljesül, ha az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban olyan jelentős vita áll fenn, amelynek megoldása elsőre nem nyilvánvaló, és ennél fogva a kereset első ránézésre nem nélkülözi a komoly alapot (lásd ebben az értelemben a Bíróság elnöke 56/89. R. sz., Publishers Association kontra Bizottság ügyben 1989. június 13-án hozott végzésének [EBHT 1989., 1693. o.] 31. pontját és a C-39/03. P-R. sz., Bizottság kontra Artogodan és társai ügyben 2003. május 8-án hozott végzésének [EBHT 2003., I-4485. o.] 40. pontját). Ugyanis mivel az ideiglenes intézkedés iránti eljárás célja a meghozandó végleges határozat hatékony érvényesülésének biztosítása annak érdekében, hogy ne keletkezzen joghézag a Bíróság általi jogi védelem biztosítása során, az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak az ügy érdemére vonatkozó jogvita keretében

felhozott jogalapok megalapozottságának „első ránézésre” való értékelésre kell szorítkoznia annak megállapítása érdekében, hogy elegendően nagy valószínűsége van-e annak, hogy a keresetnek az ügy érdemében határozó bíróság helyt ad.

- 42 Annyiban, amennyiben a Bizottság a jelen ügyben azt állítja, hogy a Törvényszék elnöke megsértette a tagállamra háruló bizonyítási terhet, amely utóbbi azt kéri, hogy az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése értelmében valamely harmonizációs irányelvtől eltérést előíró rendelkezést fenntarthassa, miközben a Bizottság szerint e tagállamnak kell bizonyítania, hogy e rendelkezés a szóban forgó harmonizációs irányelv rendelkezései által biztosítottnál magasabb szintű egészségvédelmet biztosít, meg kell állapítani, hogy a Bizottság tévedésben van az ideiglenes intézkedésről határozó bíró által a Törvényszék előtt folyamatban lévő ügy – annak tárgyától függetlenül elvégzendő – értékelésének természetét illetően.
- 43 Igaz, hogy az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdésében előírt eljárás sajátos összefüggései, és különösen az a tény, hogy a tagállam feladata annak bizonyítása, hogy a valamely harmonizációs irányelv rendelkezéseitől való, általa kért eltérés indokolt, valamint a Bizottság e tekintetben fennálló széles mérlegelési mozgásteret is releváns a *fumus boni juris* fennállásának vizsgálata során. Mindazonáltal e relevancia csupán azt jelenti, hogy amikor az ideiglenes intézkedésről határozó bíró azt vizsgálja, hogy az ideiglenes intézkedés meghozatalát kérő tagállam olyan jogalapokat hozott-e fel, amelyek első ránézésre alkalmasnak tűnnek a Bizottság által elkövetett jogsértés megállapítására, és ennél fogva a *fumus boni juris* fennállására, figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy a közigazgatási eljárás során a tagállamra hárul annak bizonyítása, hogy a kért eltérés jóváhagyásának feltételei teljesülnek. E relevancia ezzel szemben nem jelenti azt, hogy a tagállam az ideiglenes intézkedésre vonatkozó eljárás szakaszában köteles lenne véglegesen bizonyítani, hogy e feltételek teljesülnek. Ugyanis ha az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak állást kellene foglalnia e kérdéssel, szükségszerűen az érintett tagállam által az ügy érdemére vonatkozó kereset megalapozottságának egyik aspektusáról határozná, és ezzel túllépné saját jogköre határait.
- 44 Ebből következően a Törvényszék elnöke egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot, és különösen nem fordította meg a bizonyítási terhet azzal, hogy a megtámadott végzésben, és különösen annak 61. és 65. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Törvényszék elé terjesztett megsemmisítési jogalapok „első ránézésre” nem tűnnek irrelevánsnak.
- 45 A Bizottság azon érvelését illetően, miszerint a megtámadott végzés arra kötelezné, hogy ne a legfrissebb tudományos eredményeknek számító információkra támaszkodva fogadjon el új rendelkezéseket, és így megsértse az EUMSZ 114. cikk (3) bekezdése értelmében rá háruló kötelezettséget, amely szerint „a védelem magas szintjét veszi alapul, különös figyelemmel a tudományos tényeken alapuló új fejleményekre”, rá kell mutatni arra, hogy a Törvényszék elnöke az ólom és a bárium tekintetében a megtámadott végzés 41–52. pontjában, az antimon, az arzén és a higany tekintetében pedig annak 53–67. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság olyan érveket terjesztett elő, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy az ügy érdemére vonatkozó – a Bizottság által állítottakkal ellentétes álláspontjának alátámasztására irányuló – jogalapjai nem irrelevánsak. Az ideiglenes intézkedés iránti eljárás elleni jelen fellebbezés keretében csak akkor lehetne arra hivatkozni, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró megsértette e rendelkezést, ha az erre hivatkozó fél bizonyítaná, hogy e következtetés nyilvánvalóan pontatlannak tűnik.
- 46 E tekintetben meg kell állapítani, amint azt a Németországi Szövetségi Köztársaság a fellebbezéssel kapcsolatosan benyújtott válaszbeadványában részletesen kifejtette, hogy az ügy érdemére vonatkozó érvei lényegében a nemzeti rendelkezéseiben meghatározott biológiai hozzáférhetőségi határértékeknek a játékokról szóló új irányelvben meghatározott kioldódási határértékekből származó biológiai hozzáférhetőségi határértékekhez képest számított, a gyermekek egészségére nézve állítólag magasabb védelmet nyújtó jellegén alapulnak.

- 47 A hivatkozott tagállam hangsúlyozza különösen, hogy ugyan nemzeti rendelkezések által meghatározott napi károsanyag-felszívódás mikrogrammban kifejezett biológiai hozzáférhetőségi határértékei, vagyis az elfogadható napi felszívódási mennyiségek megegyeznek a játékokról szóló régi irányelvben rögzítettekkel, ám a hivatkozott irányelv a játékok anyagok vonatkozásában meghatározott kioldódási határértékeket – amelyeket az EN 71-3 az utóbbiakból vezetett le – e rendelkezésekbe nem ültette át. E tagállam szerint tehát a Bizottság elferdítette a nemzeti rendelkezések tartalmát azáltal, hogy az EN 71-3 szabvány által rögzített kioldódási határértékeket használta a biológiai hozzáférhetőségi határértékek kiszámításához, amelyeket aztán e nemzeti rendelkezéseknek tulajdonított e biológiai hozzáférhetőségi határértékeknek a játékokról szóló új irányelv által mind a három játékok-fajta tekintetében rögzített kioldódási határértékek alapján kiszámított biológiai hozzáférhetőségi határértékekkel való összehasonlítása érdekében.
- 48 A Németországi Szövetségi Köztársaság arra hivatkozik, hogy az így meghatározott biológiai hozzáférhetőségi határértékek – amelyeket a Bizottság a nemzeti rendelkezéseknek tulajdonított az összehasonlítás érdekében – magasabbak, mint maguk a nemzeti rendelkezések által valójában meghatározott biológiai hozzáférhetőségi határértékek. Az e tagállam által egyrészt a nemzeti rendelkezések által meghatározott biológiai hozzáférhetőségi határértékek, másrészt a játékokról szóló új irányelvben meghatározott kioldódási határértékekből származó biológiai hozzáférhetőségi határértékek között végzett összehasonlítás alapján a nemzeti rendelkezések a szóban forgó irányelv által nyújtottnál magasabb szintű védelmet nyújtanak, amely irányelv az összes, játékokhoz használt – vagyis mind a három, lekapart, a folyékony és a száraz – anyag tekintetében magasabb elfogadható napi felszívódási mennyiségről rendelkezik.
- 49 Ennélfogva a Németországi Szövetségi Köztársaság véleménye szerint a Bizottság által a határértékek kiszámítása érdekében alkalmazott módszer téves, ami ahhoz vezetett, hogy pontatlanul hasonlította össze a nemzeti rendelkezések által, illetve a játékokról szóló új irányelv rendelkezései által biztosított egészségvédelem szintjét.
- 50 Anélkül, hogy helye lenne a Németországi Szövetségi Köztársaság által az ügy érdemére vonatkozóan felhozott érvek megalapozottságáról, illetve a Bizottság ennek ellentmondó érveiről való érdemi határozathozatalnak – amely feladat kizárólag az ügy érdeméről határozó bíróság hatáskörébe tartozik –, meg kell jegyezni, hogy az érintett tagállam által felhozott érvek elegendően hihetőnek tűnnek ahhoz, hogy a jelen fellebbezés keretében megállapítható legyen, hogy a Törvényszék elnöke egyáltalán nem sértette meg az EUMSZ 114. cikk (3) bekezdését, amikor az ólom és a bárium tekintetében a megtámadott végzés 51. pontjában, az antimon, az arzén és a higany tekintetében pedig annak 65. pontjában arra a következtetésre jutott, miszerint a szóban forgó tagállam által a Törvényszék előtt hivatkozott jogalapok „első ránézésre” nem tűnnek teljesen irrelevánsnak. A fentiekből továbbá az következik, hogy ugyanezen végzés nem inkoherens – amint azt a Bizottság a negyedik jogalapja címében állítja – azon indokból, hogy a Törvényszék elnöke a Bizottság ezzel ellentétes értelemben felhozott érveitől függetlenül jutott e következtetésre. Nem érintve a sürgősségre és az érdekek mérlegelése vonatkozó értékelésének megalapozottságát, a Törvényszék elnöke ideiglenes intézkedésről határozó bírói minőségében nem lépett túl hatáskörének határain, és nem is sértette meg az EUMSZ 114. cikk rendelkezéseit azáltal, hogy a *fumus boni jurissal* kapcsolatos fenti következtetéseiből levonta a konklúziót, és – kizárólag ideiglenes jelleggel – elrendelte, hogy a Bizottság hagyja jóvá a nemzeti rendelkezések fenntartását.

– A sürgősségről és az érdekek mérlegeléséről

- 51 Annyiban, amennyiben a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék elnöke az antimon, az arzén és a higany tekintetében megfordította a bizonyítási terhet azáltal, hogy a megtámadott végzés 78. és 79. pontjában azt állapította meg, hogy „semmi sem zárja ki” annak megállapítását, hogy a nemzeti rendelkezések a játékokról szóló új irányelv által biztosítottól magasabb szintű egészségvédelmet biztosítanak, előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a súlyos és helyrehozhatatlan kár fennállásának

értékelése során a Törvényszék elnökének értelemszerűen kellett azt feltételeznie, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által előterjesztett jogalapok elfogadhatók (lásd, analógia útján, a Bíróság elnökhelyettese C-278/13. P. (R). sz., Bizottság kontra Pilkington Group ügyben 2013. szeptember 10-én hozott végzésének 38. pontját).

- 52 Ugyanis azon súlyos és helyrehozhatatlan kár, amelynek valószínűsíthető bekövetkezését bizonyítani kell, az a kár, amely – amennyiben az érdemi ügyben folytatott eljárás ezt követően befejeződik – adott esetben a kért ideiglenes intézkedés elrendelésének elutasításából eredne, tehát a kárt ezen előfeltételezésből kiindulva kell értékelni anélkül, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak bármilyen szempontból állást kellene foglalnia az ügy érdemére vonatkozó jogalapok tekintetében. Ezért a Bizottság által felhozott azon érvek, amelyek a közigazgatási eljárás során az arra a tagállamra háruló azon bizonyítási teherre támaszkodnak, amely az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdésének értelmében valamely harmonizációs irányelvtől való eltérés jóváhagyását kéri, nem vonhatják kétségbe az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak a sürgősséggel kapcsolatos feltételre vonatkozó értékelését. A pontosabban arra vonatkozó érveléssel kapcsolatban, miszerint a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 76. pontjában megemlítette az egészségpolitika „nemzeti hatáskörbe való visszahelyezését”, amelynek elvét az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdése elismeri, elegendő megállapítani – anélkül, hogy szükséges lenne állást foglalni a hivatkozott rendelkezésben előírt eljárás minősítésének relevanciájáról –, hogy a fent említett indokok miatt e kifogás nem lehet kihatással a szóban forgó értékelésre.
- 53 A Bizottság azon érveléssel kapcsolatban, miszerint ha feltételezzük is, hogy a nemzeti rendelkezések a játékokról szóló új irányelv rendelkezéseinél magasabb szintű védelmet biztosítanak, ezenfelül az is kell, hogy e rendelkezések a gyermekek egészségét súlyosan és helyrehozhatatlanul veszélyeztessék, rá kell mutatni arra, hogy a Törvényszék elnöke helyesen hangsúlyozta a megtámadott végzés 71–73. pontjában az elővigyázatosság elvének a jelen ügyben való relevanciáját.
- 54 Ezen elv alapján, amennyiben bizonytalan helyzet áll fenn az emberi egészséget fenyegető kockázat létezését és mértékét illetően, az uniós intézmények ezen elv alkalmazásával védelmi intézkedéseket hozhatnak, anélkül hogy e kockázat létezése és súlyossága teljes mértékben bizonyítást nyert volna (a C-157/96. sz., National Union Farmers’ és társai ügyben 1998. május 5-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-2211. o.] 63. pontja, valamint a C-504/04. sz. Agrarproduktion Staebelow ügyben 2006. január 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-679. o.] 39. pontja). Következésképpen az ideiglenes intézkedésről határozó bíró a jelen ügyben egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a súlyos és helyrehozhatatlan kár valószínű bekövetkezésének értékelésekor és az érdekek mérlegelésétől eltekintve azt állapította meg, hogy az olyan értékeknek akár csak ideiglenes alkalmazása, amelyek nem biztos, hogy az emberi egészség, és különösen a gyermekek egészsége védelmének szempontjából a leghatékonyabbak, elegendő a súlyos és helyrehozhatatlan kár jövőbeli bekövetkeztének elegendő valószínűséggel való megállapítására.
- 55 A Bizottság azon érve kapcsán, miszerint a német kormány 2011. március 2-i levelében kifejezetten elismerte, hogy a játékokról szóló új irányelv által az antimonra és a higanyra vonatkozóan meghatározott értékek nem haladják meg az elfogadható napi összesített felszívódási mennyiséget, amit egyébiránt a Német Szövetségi Kockázatfelmérési Intézet 2011. január 12-i szakvéleménye is megerősített, meg kell állapítani, hogy a Bizottság a tények értékelése kapcsán egy olyan kérdésre hivatkozik – miközben nem állítja, hogy a tények elferdítésre kerültek volna –, amelyet a Törvényszék elnöke a megtámadott végzésben nem is vizsgált kifejezetten.
- 56 Mindezek alapján ezen érvet – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani. Emlékeztetni kell arra ugyanis, hogy az EUMSZ 256. cikk és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének értelmében – amelyek az Alapokmány 57. cikke második bekezdésének megfelelően előterjesztett fellebbezésekre is alkalmazandók – a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat, ténybeli értékelésre nem. Tehát kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására, másrészt a tények értékelésére. A tények értékelése tehát – az elé terjesztett bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve –

nem minősül jogkérdésnek, amelyet – mint ilyen – fellebbezés keretében a Bíróságnak kell megvizsgálnia (lásd ebben az értelemben a Bíróság elnökének a C-233/03. P. (R). sz., Linea GIG kontra Bizottság ügyben 2003. július 24-én hozott végzésének [EBHT 2003., I-7911. o.] 34–36. pontját).

- 57 Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság mind a Törvényszék előtt, mind a jelen ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében a Bíróság előtt kifejtette azon indokokat, amelyek miatt úgy véli, hogy a súlyos és helyrehozhatatlan kár valószínű bekövetkezése a jelen ügyben mind az öt szóban forgó anyag tekintetében bizonyított. Arra hivatkozik különösen, hogy az emberi egészség, és különösen a gyermekek egészsége önmagában is különösen jelentős érték. Ugyanis az e tagállam által a közigazgatási eljárás során hivatkozott elemektől és érvektől függetlenül elegendő rámutatni arra – amint az már a jelen végzés 54. pontjában kimondásra került –, hogy a Törvényszék elnöke, különösen az elővigyázatosság elvére támaszkodva, egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot e tekintetben.
- 58 Végül annyiban, amennyiben a Bizottság azt állítja, hogy az általa hivatkozott, a bizonyítási teherre vonatkozó téves jogalkalmazás az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak az érdekek mérlegelésére vonatkozó értékelésére is kihat, meg kell jegyezni, hogy semmiféle külön érvelést nem fejt ki e tekintetben. Az érdekek mérlegelésének kérdését következőképpen a fellebbezés ötödik jogalapjának keretében kell megvizsgálni, amely a megtámadott végzés ezen aspektusára vonatkozik.
- 59 A fentiekből következően a Bizottság által a fellebbezése alátámasztására hivatkozott első és negyedik jogalapot el kell utasítani.

A tények elferdítésére vonatkozó második jogalapról

A felek érvei

- 60 A Bizottság álláspontja szerint a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 62. pontjában elferdítette a tényeket, abból az előfeltételezésből kiindulva, hogy a nemzeti rendelkezésekben kimondott alacsonyabb határértékek a „lekapart” játékokra vonatkoztak, abban az értelemben, hogy azokat különösen sokat használják, miközben valójában a játékok olyan alapanyagairól van szó, amelyeket a gyermekek szervezete csak azután tud felszívni, hogy azt lekaparták. A Bizottság azzal érvel, hogy még ha a Törvényszék elnöke nem is ferdítette el a tényeket, e kérelemnek helyt adhatott volna a csak lekapart anyagokra vonatkozóan, és elutasíthatta volna annak a folyékony vagy por alakú anyagokra vonatkozó részét. A tények elferdítése miatt viszont a Törvényszék elnöke végzésében nem tudott élni ezzel a lehetőséggel.
- 61 A Németországi Szövetségi Köztársaság úgy véli, hogy a Törvényszék elnöke nem ferdítette el a tényeket és arra hivatkozik, hogy mindenesetre a megtámadott végzésnek a Bizottság által e tekintetben kifogásolt pontja nem támasztja alá megfelelően azon következtetést, amelyre az ideiglenes intézkedésről határozó bíró a *fumus boni juris* kapcsán jutott.

A Bíróság álláspontja

- 62 Szükséges rámutatni arra, hogy a Bizottság szerint a megtámadott végzés 62. pontjában fennálló állítólagos tények elferdítése egyáltalán nem befolyásolta a Törvényszék elnöke által a *fumus boni juris*-nak az e végzés 53–67. pontjában található, az antimonra, az arzénra és a higanyra vonatkozó átfogó értékelését. Ugyanis még ha feltételezzük is, hogy az utóbbi tévesen értelmezte az ügy iratai között szereplő, a lekaparható játékok hozzáférhetősége fogalmára vonatkozó hivatkozásokat – abból az előfeltételezésből kiindulva, hogy azokat különösen sokat használják – a hivatkozott 62. pontban azt is megállapította – helyesen –, hogy a Bizottság maga is elismerte, hogy a nemzeti rendelkezésekben a

lekapart anyagokra vonatkozóan szereplő határértékek még a saját átváltási módszere szerint is magasabb szintű védelmet nyújtanak a gyermekek egészsége terén, mint a játékokról szóló új irányelvben szereplő határértékek. E megállapítás e tekintetben elegendő annak, a Törvényszék elnöke által az említett 67. pontban kifejtett következtetésnek a megalapozására, miszerint a *fumus boni iuris*ra vonatkozó feltétel a lekapart anyagok esetében a szóban forgó mindhárom anyag tekintetében teljesül.

- 63 Következésképpen a Bizottság által a fellebbezése alátámasztására hivatkozott második jogalap hatástalan, és ennélfogva azt el kell utasítani.

A nem megfelelő indokolásra vonatkozó harmadik jogalapról

A felek érvei

- 64 A Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elnöke nem adott magyarázatot azon indokokra, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy a Bizottság azon érvelése irreleváns, miszerint a játékokról szóló új irányelv a gyermekek egészségének magasabb szintű védelmét biztosítja, miközben az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdésének összefüggésében a szabály és az eltérés közötti kapcsolatra figyelemmel szükség lenne ilyen magyarázatra. A Bizottság még egy helyen hivatkozik a megtámadott végzés az indokolás nem megfelelő jellegére, azt állítva, hogy a vitatott határozatban az antimon, az arzén és a higany tekintetében nem ellenőrizte, hogy fennáll-e, vagy sem az önkényes megkülönböztetés, a kereskedelem rejtett korlátozásának, vagy a belső piac működését képező akadály esete, miközben a Törvényszék elnöke a hivatkozott végzésben saját maga értékelte e körülményeket, ám ezzel kapcsolatosan arra szorítkozott, hogy megismételje a Németországi Szövetségi Köztársaság azon érvelését, amely szerint az ólom, a bárium, a nitrózaminok és a nitrozálható anyagok tekintetében megállapított, a torzulásmentes verseny biztosítását célzó feltételekre vonatkozó érvelés könnyen átültethető más anyagokra is, mivel álláspontja szerint a nemzeti rendelkezések megegyezők. Ez az indokolás nem megfelelő, mivel a meghatározó elem nem a hivatkozott rendelkezések azonossága, hanem a piac helyzete. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró tehát a határákörrel rendelkező hatóságok értékelését újfent a saját értékelésével helyettesítette.
- 65 A hivatkozott tagállam úgy véli, hogy a Bizottság által ezzel kapcsolatosan felhozott egyik érv sem bizonyítja, hogy oly mértékben nem megfelelő lenne az indokolás, hogy az a megtámadott végzést jogellenessé tenné.

A Bíróság álláspontja

- 66 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következően a Törvényszék ítéleteinek megfelelő indokolást kell tartalmazniuk ahhoz, hogy a Bíróság el tudja végezni saját felülvizsgálatát (lásd ebben az értelemben különösen a C-259/96. P. sz., Tanács kontra de Nil és Impens ügyben 1998. május 14-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-2915. o.] 32. pontját; a C-395/96. P. és C-396/96. P. sz., Compagnie maritime belge transports és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2000. március 16-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-1365. o.] 106. pontját, valamint a C-101/11. P. és C-102/11. P. sz., Neuman és társai kontra José Manuel Baena Grupo egyesített ügyekben 2012. október 18-án hozott ítélet 80. pontját). Ezzel összefüggésben elegendő, ha a kifejtett érvelés önmagában világos és érthető, és ha egyébiránt alkalmas az alátámasztani kívánt végkövetkeztetés indokolására (a C-311/05. P. sz., Naipes Heraclio Fournier kontra OHIM ügyben 2007. október 4-én hozott ítélet 53. pontja).
- 67 A Bizottság azon kifogásával kapcsolatosan, amely szerint a Törvényszék elnöke nem indokolta megfelelően azon érvelésének elutasítását, miszerint a játékokról szóló új irányelv a gyermekek egészségének magasabb szintű védelmét biztosítja, mint a nemzeti rendelkezések, rá kell mutatni arra, hogy a Törvényszék elnöke – aki érdemi vizsgálatát kizárólag a *fumus boni iuris* fennállására kellett,

hogy korlátozza – a megtámadott végzés 40–67. pontjában jogilag megkövetelt módon fejtette ki azon indokokat, amelyek miatt a fenti érvelés ellenére úgy ítélte meg, hogy a *fumus boni iurisra* vonatkozó feltétel teljesül. Az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdésének összefüggésében a szabály és az eltérés közötti kapcsolat e tekintetben fennálló állítólagos relevanciája kapcsán elegendő a jelen végzés 42–44. pontjára utalni, amelyekből kiderül, hogy a Törvényszék elnöke egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot az ideiglenes intézkedés iránti eljárás során a Németországi Szövetségi Köztársaságra háruló bizonyítási teher kapcsán.

- 68 Azon állítást illetően, amely szerint a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 66. pontjában nem indokolta megfelelően az antimon, az arzén és a higany tekintetében az önkényes megkülönböztetés, a kereskedelem rejtett korlátozása vagy a belső piac működésében fennálló akadály kérdésével kapcsolatos érvelését, mivel csupán arra szorítkozott, hogy megismételje a Németországi Szövetségi Köztársaság azon érvelését, amely szerint az ólom, a bárium, a nitrózaminok és a nitrozálható anyagok tekintetében megállapított, a torzulásmentes verseny biztosítását célzó feltételekre vonatkozó érvelés könnyen átültethető más összetevőkre is, mivel a nemzeti rendelkezések megegyezők, hangsúlyozni kell, hogy a Törvényszék elnökének ideiglenes intézkedésről határozó bíróként a fent említett feltételek fenn nem állásával kapcsolatban kizárólag a *fumus boni iuris* létezését kellett vizsgálnia, és nem arról kellett véglegesen határoznia, hogy azok valóban fennállnak-e. Egyébiránt az a tény, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró valamely különös ténybeli vagy jogi körülmény vonatkozásában egyik vagy másik fél érvelését használja fel, önmagában nem minősül az indokolás hiányának.
- 69 A Törvényszék elnöke az elé terjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelem kapcsán tehát olyan, megfelelő indokolást fogadott el, amely lehetővé tette a Bíróság számára azon indokok megértését, amelyek alapján azt állapította meg, hogy az önkényes megkülönböztetés, a kereskedelem rejtett korlátozása vagy a belső piac működésében fennálló akadály hiányára figyelemmel fennáll a *fumus boni iuris* az antimon, az arzén és a higany vonatkozásában, tekintettel arra, hogy szerinte a Bizottságnak az ólom, a bárium, a nitrózaminok és a nitrozálható anyagok tekintetében megállapított, a torzulásmentes verseny biztosítását célzó feltételekre vonatkozó érvelése a fenti három másik anyagra is átültethető, mivel a nemzeti rendelkezések e tekintetben mindezen anyagok vonatkozásában megegyezők.
- 70 Következésképpen el kell utasítani a Bizottság fellebbezésének alátámasztására felhozott harmadik jogalapot.

Az érdekek mérlegelésével kapcsolatos téves jogalkalmazásra vonatkozó ötödik jogalapról

A felek érvei

- 71 A Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék elnöke a megtámadott végzésben a Németországi Szövetségi Köztársaság azon érvelésének átvételére szorítkozott, hogy a Bizottság érdeke csupán a belső piac működésére korlátozódik. A Bizottság vitatja ezt a megállapítást, és hangsúlyozza, hogy a jelen ügyben általa védett érdek az uniós jogalkotó a játékokról szóló új irányelvben megfogalmazottak szerinti szándékának tiszteletben tartásából áll. A gyakorlatban ez az érdek nem csupán a belső piac, hanem mindenekelőtt a gyermekek egészségének védelmére vonatkozik. Az egészségvédelem optimális módon való védelmének biztosítása érdekében ezen irányelv – a Bizottság által az első és negyedik jogalapjában kifejtettek szerint és az EUMSZ 114. cikk (3) bekezdésében megfogalmazott követelmények értelmében – a legfrissebb tudományos eredményekre támaszkodik. A megtámadott végzés az érdekek mérlegelése során egyáltalán nem veszi figyelembe ezt az érdeket.

72 A Németországi Szövetségi Köztársaság arra hivatkozik, hogy a játékokról szóló új irányelvnek, mint az EUMSZ 114. cikk (1) bekezdésének alapján, és a játékbiztonsági belső piac megteremtése biztosításának érdekében elfogadott harmonizációs intézkedésnek – a Bizottság állításával ellentétben – nem lehet a gyermekek egészségének védelme a legfőbb célja. Ezért – mivel a Törvényszék elnöke e tekintetben egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot – az ötödik jogalapnak nem lehet helyt adni.

A Bíróság álláspontja

73 Rá kell mutatni arra, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Törvényszék elnöke előtt indított ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében a Bizottság azt szerette volna elérni, hogy a Törvényszék elnöke utasítsa el az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet annak érdekében, hogy 2013. július 21-től lehetővé váljon a játékokról szóló új irányelv által rögzített kioldódási határértékeknek az Unió egészében való alkalmazása, tekintettel arra, hogy a Bizottság elutasította a hivatkozott tagállam által az EUMSZ 114. cikk (4) bekezdésének értelmében benyújtott eltérésre vonatkozó kérelmet.

74 Márpedig a felek nem vitatják azt, hogy a játékokról szóló új irányelv az említett EUMSZ 114. cikk (4) bekezdésének értelmében harmonizációs intézkedésnek minősül. Egyébként e rendelkezés elfogadására az EK 95. cikk alapján került sor, amely rendelkezést az EUMSZ 114. cikk (1) bekezdése vette át. E rendelkezés az EUMSZ 26. cikkben meghatározott – vagyis lényegében a belső piac megteremtését lehetővé tevő – célkitűzések megvalósítása érdekében alkalmazandó szabályokat mondja ki. Tehát a játékokról szóló új irányelv fő célkitűzése az elfogadására alkalmazott jogalapra figyelemmel szükségszerűen a nemzeti szabályoknak az általa szabályozandó, vagyis a játékok biztonságának a területén való harmonizációja, ezért ez a célkitűzés határozza meg a Bizottság ahhoz fűződő érdekét, hogy ezen irányelv haladéktalanul alkalmazandó legyen.

75 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 168. cikk (5) bekezdése kizárja az emberi egészség védelmére és javítására vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések bármilyen harmonizációját. Ettől még – amint azt a Bíróság már megállapította – az elsődleges jog más rendelkezései alapján elfogadott harmonizációs intézkedéseknek hatása lehet az emberi egészség védelmére. Ugyanezen cikk (1) bekezdésének első albekezdése egyébiránt előírja, hogy valamennyi uniós politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészség védelmének magas szintjét, az EUMSZ 114. cikk (3) bekezdése pedig kimondja, hogy az Európai Parlament és a Tanács a belső piac megteremtésére vonatkozó saját hatáskörén belül szintén törekszik e célkitűzés megvalósítására (lásd ebben az értelemben a C-376/98. sz., Németország kontra Parlament és Tanács ügyben 2000. október 5-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-8419. o.] 77. és 78. pontját, valamint a C-380/03. sz., Németország kontra Parlament és Tanács ügyben 2006. december 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-11573. o.] 93–95. pontját). Mindazonáltal az elsődleges jog más rendelkezéseinek alkalmazása nem szolgáltathat jogalapot az EUMSZ 168. cikk (5) bekezdésében kimondott, az emberi egészség védelmére és javítására irányuló bármilyen harmonizáció kifejezett kizárásának megkerülésére (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Németország kontra Parlament és Tanács ügyben 2000. október 5-én hozott ítélet 79. pontját).

76 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából tehát az következik, hogy a jelen fellebbezés tárgyát képezőhöz hasonló ideiglenes intézkedés iránti eljárás esetén a játékok biztonságával kapcsolatos nemzeti szabályozások harmonizációjának, és nem önmagában a gyermekek egészsége védelmének célkitűzését kell ténylegesen a jelen eljárás keretében a Bizottság által védett érdeket meghatározó célkitűzésnek minősíteni.

77 A fentiekből következően a Törvényszék elnöke – miután a megtámadott végzés 82. és 83. pontjában mérlegelte az érdekeket oly módon, hogy összehasonlította a Németországi Szövetségi Köztársaságnak a nemzeti rendelkezéseknek a gyermekek egészsége védelmének céljából való fenntartásához fűződő érdekét a Bizottságnak az uniós jogalkotó által a játékokról szóló új irányelvben elfogadott harmonizációs rendelkezések 2013. július 21-től a belső piac egész területén, így többek között

Németországban, való alkalmazhatóságához fűződő és az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek elutasítására vonatkozó érdekét – a 83. pontban jogszerűen állapította meg, hogy Bizottság érdeke ezen okból háttérbe szorul e tagállam azon érdekével szemben, hogy e nemzeti rendelkezések fennmaradjanak.

78 Ezért a Bizottság által a fellebbezése alátámasztása végett felhozott ötödik jogalapot el kell utasítani.

A Bizottságnak a báriumra és az ólomra vonatkozóan nemrégiben tett lépéseivel kapcsolatos észrevételei

79 Azzal kapcsolatosan, hogy a Bizottság a fellebbezési beadványának végén tájékoztatta a Bíróságot arról a tényről, hogy a 2009/48 irányelv II. melléklete III. részének módosításáról szóló, 2013. július 17-i 681/2013/EU bizottsági rendelet (HL L 195., 16. o.) révén csökkentette a báriumra vonatkozóan meghatározott kioldódási határértékeket, elegendő megállapítani, hogy mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy álláspontja szerint ezen intézkedés nem mutat elég messze, e körülmény nem érinti a jelen jogvita kereteit. Ugyanígy az a tény sincs hatással a jelen eljárásra, hogy a Bizottság az ólomra vonatkozó értékek esetleges csökkentését tervezi.

80 Mivel a Bizottság által a fellebbezése alátámasztására felhozott egyik jogalapnak sem lehet helyt adni, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

81 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pereszes lett, a Németországi Szövetségi Köztársaság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság elnökhelyettese a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások